

בתי המשפט

בל 003263/02		בית הדין האזורי לעבודה בירושלים	
27/10/2005		השופטת הראשית רונית רוזנפלד	בפני:
		נציג ציבור (ע) יוסף הראל	
		נציגת ציבור (מ) פלורנס גרנות	

בעניין:

תובע ע"י ב"כ עו"ד **איתמר כהן**
נתבע ע"י ב"כ עו"ד **חנה מנדלסון**
המוסד לביטוח לאומי
נגד

החלטה

1. התובע, קבלן שיפוצים במקצועו שסבל מפריצת דיסק בגבו, הגיש תביעתו כנגד החלטת הנתבע (להלן: המוסד) מיום 14.10.02, שדחה תביעתו לדמי פגיעה בגין תאונה שארעה לו בעבודה ביום 20.1.02. על פי החלטת פקיד התביעות, לא הוכח כי בתאריך האמור אירע לתובע אירוע תאונתי כלשהו, תוך כדי עבודתו, ואשר גרם לו לכאבי הגב מהם סבל.
2. לטענת התובע, כפי שפרט בתצהיר עדות ראשית שהגיש, בתקופה הרלבנטית לארוע, עבד בפרויקט שכלל 8 דירות. לא היו לו פועלים באותה תקופה. בתחילת חודש ינואר פנה אליו קבלן הבניין וביקש שיתקין אינסטלציה בארבע מן הדירות. התובע נדרש אז להרכיב שלושה דודי חשמל בדירות, אמבטיות, אסלות וכיורים. הדודים, עגולים וארוכים ומשקלם 50-60 ק"ג. לטענת התובע, הוא הרים אותם מרכבו לדירות, ובדירות הרכיב אותם. הרכבת הדודים היתה החלק הקשה ביותר בעבודה. לפי המפורט בתצהיר, היה על התובע להרים את הדוד מהרצפה, ולנסות לכוון את הווי המצוי בראש הדוד לתוך הווי עליו הדוד אמור להיות תלוי. לעיתים היה מצליח לכוון ולתלות את הדוד מיד, ולעיתים הצליח בכך רק לאחר מספר נסיונות. לדבריו, לפי מיטב זכרונו, תוך כדי התקנת הדודים, ביום 20.1.02, החל לחוש בכאבים במותן ימין. הכאבים הופיעו במהלך העבודה. לדברי התובע, הוא המשיך לעבוד ואז חזר לביתו. בלילה חש בכאבים מאוד חזקים, ופנה לרופא למתרת היום, וסיפר לו על הכאבים בהם חש. בתחילה היו הרופאים סבורים כי מדובר בבעיה בכליות, ורק לאחר זמן ארוך, התגלה כי הוא סובל מפריצת דיסק ואז נותח.
3. המוסד מכחיש קרות ארוע תאונתי לתובע כנטען.

4. העובדות הרלבנטיות שאינן שנויות במחלוקת בין הצדדים, כפי שהן עולות מן המסמכים שהוגשו לתיק הן כדלקמן:
- 4.1 התובע הגיש תביעה להכרה בפגיעה ממנה הוא סובל כפגיעה בעבודה ביום 22.4.02. בחלק המיועד לתיאור הפגיעה רשם:
- ”בתחילת חודש ינואר עקב מאמץ יתר – חוסר עובדים, עבדתי לבד בהרכבת דודי חשמל וכלים סניטריים. בלילה התעוררתי עם כאבים חזקים במותק ימין”.
- תאריך הפגיעה המתואר 20.1.02.
- 4.2 לתובע הוצאה תעודה רפואית ראשונה בעבודה מתאריך 9.7.02.
- 4.3 על פי המפורט בתעודה, התובע היה בתקופת אי כושר מ-20.1.02 ועד 30.5.02.
- 4.4 מתוך התיק הרפואי של התובע נפנה עוד לאלו:
- 4.4.1 תעודה רפואית מיום 17.1.02 (נ/2) של די"ר יזהר לוי מצוין, כי לפני יומיים פנה למיון לאחר מספר ימים של כאבי ראש. באמצע הלילה התעורר בשל כאב בחזה. במיון בוצע א.ק.ג.
- 4.4.2 תעודה רפואית מיום 5.2.02 (נ/3) של די"ר יזהר לוי מצוין כי עבר מיפוי לב וכי לפני חודשיים החל כאב גב תחתון שהקרין לירך. טופל בפזיותרפיה. הכאב חלף כמעט לחלוטין.
- בתעודה זו מצוין לראשונה כאב חדש שהופיע באגן מימין, לפני שבועיים. לפי הרשום בתעודה:
- ”הכאב הזה מעיר אותו משנתו ויוקס מרגיע אותו. ביצע סי.טי בטן ואגן (בשל ההמטוריה). מראה לחץ משמעותי, בעמוד שדרה D-4-10. בשל המטוריה עבור בירור שכלל אולטרה-סאונד וסי.טי בטן שהיו תקינים. יש לחץ עמוד שדרה ב- 0 D”.
- 4.4.3 יצוין כי אין בתיק הרפואי תיעוד רפואי על הפניה לאותן הבדיקות כמצוין בנ/3 בקשר לכאבים שהופיעו באגן.
- 4.4.4 ביום 22.12.03 במהלך הדיון בתיק, הגיש התובע מסמך נושא תאריך 14.11.03 חתום על ידי די"ר יזהר לוי. במסמך זה מפנה די"ר לוי לתעודה רפואית מיום 5.2.02 ולהתייחסות לכאב שהופיע לפני שבועיים באגן (נ/3). בין השאר מצוין די"ר לוי במסמך החדש:
- ”מכיוון שהיו עוד בעיות ברקע, לקח לי זמן להבין ולציין שמדובר בבעיה לחלוטין שונה. אין תיעוד רפואי אך אני שלחתי אותו כמובן ל- CT, US בטן לבירור הבעיה החדשה. כך, שבתאריך 15.2.02 כבר חזרו הבדיקות והיה ניתן לאבחן בוודאות פריצת דיסק שגורמת כאב חדש”.
- 4.4.5 התובע לא ציין בפני רופאיו הופעת הכאבים במהלך העבודה הפיסית. לראשונה ייחס את הבעיות לארוע בעבודה לאחר שנתח (עמ' 3, שי' 10).
5. קוים דיון להוכחות בו העיד ונחקר אך התובע. לתיק הוגשה הודעה שנגבתה מן התובע על ידי חוקר המוסד (נ/1).

6. בעדותו בבית הדין (חקירה נגדית), עמד התובע על גרסתו בדבר קרות לו האירוע כמתואר בתצהיר. במהלך החקירה הופנה התובע לרישום שבתעודה רפואית ראשונה לנפגע בעבודה כאילו תאריך ה**בדיקה** היה ב-20.1.02. משהתובע טוען כי פנה לראשונה לטיפול רפואי למחרת הארוע, מתעורר קושי, שכן לפי תאור זה הארוע ארע ב-19.1.02 שהיה בשבת. בתשובה ציין התובע כי יכול להיות שנפלה טעות בתאריך. עוד נשאל התובע אודות פנייתו לחדר מיון עקב כאבים בחזה, ובדיקות שעבר עקב חשד לבעיות לב (נ/2, נ/3). התובע נשאל כיצד מתיישב מצב דברים זה עם טענותיו בדבר עבודה מאומצת כל כך, בימים שבסמוך לאותו ארוע. על כך השיב שאשתו, שהיא אחות, ממחרת ומפנה אותו למיון. בסך הכל מדובר היה בוורוס והוא חזר לעבודה בימים שבסמוך לאחר מכן. בעדותו ציין עוד התובע כי רק לאחר שנותת, ייחס את הבעיה הרפואית ממנה הוא סובל לאירוע בעבודה. לדבריו, הפרופ' שניתח אותו אמר שזה מקרה נדיר, שיכול להיגרם כתוצאה "משוק", "הלם כזה" אז שיחזר וקשר את הדברים לעבודה המאומצת שעבד (עמ' 3, שי 7).
7. לפי הנטען ב**סיכומי** התובע, עלה בידו להוכיח קרות לו ארוע תאונתי בעבודה. מהמסמך הרפואי של 5.2.02 עולה, כי שבועיים קודם לכן החל התובע לחוש בכאבים שבגינם נשלח לביצוע בדיקות שונות. על אף שהביקור מיום 21.1.02 לא נרשם, מן המסמכים עולה כי הוא אכן פנה לטיפול רפואי בסמוך לאותו יום ואף נדרש לבצע בדיקות. לאור חומר הראיות שהומצא לתיק, אנו מתבקשים לקבוע שארע לתובע ארוע תאונתי בעבודה ביום 20.1.02 כטענתו.
8. המוסד טוען כי דין התביעה להדחות מן הטעמים הבאים:
- א. אין התובע טוען לארוע מסוים שניתן לאתרו בזמן ובמקום שבמהלכו הופיעו הכאבים. גרסתו של התובע ביחס לעבודה מאומצת במהלך שבוע ימים אינה בבחינת ארוע תאונתי.
 - ב. גרסתו של התובע בדבר עבודה מאומצת במשך שבוע איננה סבירה, נוכח ביקורו במהלך אותו שבוע בחדר מיון בחשש למקרה לב.
 - ג. לא נמצאו רישומים רפואיים המוכיחים את ביקורו של התובע במועד תחילת אי הכושר – 20.1.02.
 - ד. לא נמצא ברישומים הרפואיים דיווח על מאמץ בעבודה שיכול להיות קשור בכאבים, אלא רק בשלב מאוחר מאוד. אז ייחס התובע את הכאבים למאמץ בעבודה.
9. לאחר ששקלנו את טענות התובע והמסמכים שהומצאו, אנו קובעים כי הובאה בפנינו ראשית ראיה שיש בה כדי לבסס טענה בדבר קרות ארוע תאונתי לתובע כנטען על ידו. אכן, אין תיעוד רפואי **מסודר** אודות פניית התובע לטיפול רפואי בסמוך לאתר קרות הארוע. עם זאת, מן המסמך הרפואי מיום 5.2.02, עולה כי הכאבים החלו לפני כשבועיים, והיו הפניות לבדיקות שתוצאותיהן הגיעו בסמוך לפני 5.2.02. העדר תיעוד רפואי מסודר לעניין זה לא ישקול על כן לחובת התובע, מה עוד

שהוגש מסמך מבהיר מטעם הרופא המטפל (ראה על כך בפסקה 4.4.4 לעיל).

התובע אמנם מתאר **שבוע** של עבודה מאומצת, שבמהלכו הופיע הכאב החד. עם זאת, הוא מציין בתצהירו כי הכאבים החלו למיטב זכרונו **תוך כדי התקנת דודי החשמל** אותם הרכיב בעצמו. התובע מתאר את הזוית ואופן ההרמה של הדודים שהיו חריגים ובלתי נוחים באופן קיצוני.

ב"כ המוסד מעלה סימן שאלה בדבר עבודתו של התובע באותו שבוע כמתואר על ידו, שעה שבמהלך אותו שבוע פנה לחדר מיון בחשד לבעיות לב. מתברר כי בסופו של יום **לא סבל** מבעיות בלב.

וזאת יש להדגיש וגם בנוגע לטענתו האחרונה של המוסד, כי מטעם המוסד **לא הובאה כל ראיה לסתור את גרסת התובע בדבר עבודתו באותן הדירות בתקופה כנטען על ידו**. לעניין זה נפנה לחקירתו של התובע, על ידי חוקר המוסד, שם הוא נשאל אודות בעל הבית שהזמין אצלו את העבודה. התובע **מסר** את פרטיו של מזמין העבודה, כך, שיכול היה החוקר לנסות ולעמת את הנטען על ידי התובע עם מזמין העבודה. ובכל זאת, המוסד לא הביא בפנינו כל עדות או ראיה אחרת, שיש בה כדי לסתור את טענות התובע בעניין הזמנת העבודה וביצועה בתקופה כנטען.

לאור כל האמור, אנו קובעים כי לא נסתרה גרסת התובע בדבר קרות לו האירוע התאונתי כמתואר על ידו. נקבע בזאת כי לתובע ארע ביום 20.1.02 ארוע תאונתי כנטען על ידי התובע.

10. משהנתבע חולק על קיומו של קשר סיבתי בין הארוע לבין הנזק ממנו סובל התובע, בית הדין ימנה מומחה יועץ רפואי מטעמו, על מנת שיחווה דעתו בדבר הקשר הסיבתי, על יסוד העובדות כפי שנקבעו. לצורך כך, מתבקש ב"כ התובע להודיע לבית הדין מהיכן יש להזמין תיקים רפואיים של התובע. ב"כ התובע ימסור הודעתו לבית הדין בתוך 21 ימים ממועד המצאת החלטה זו אליו.

ניתנה היום ח' בתשרי, תשס"ו (11 באוקטובר 2005) בהעדר הצדדים.

פ. גרנות, נציג ציבור

י. הראל, נציג ציבור

ר. רוזנפלד, שופטת